

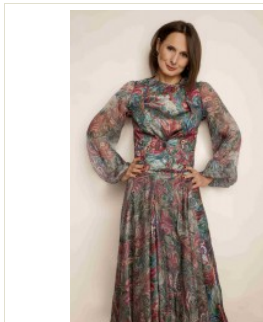

Zdeňka Žádníková-Volencová – herečka, zakladatelka Nadačního fondu Zdeňky Žádníkové

Best of ... » [Film a divadlo](#)

[Tweet](#)

30.11.2020 10:23 | Michaela Košťálová

Talentovanou herečku si můžeme pamatovat například z několika epizod seriálu *Zkáza Dejvického divadla*, jehož je 24 let členkou. Přesto role, která se jí stala v rámci popularity osudovou, byla Ivanka Kučerová-Hrušková z televizních seriálů *Rodinná pouta* a *Velmi křehké vztahy*. Zdeňka Žádníková-Volencová, rodačka z Ústí nad Orlicí, pochází z rodiny farmaceutického vědce a pedagožky. Přesto od útlého věku uvažovala o profesi herečky. Po absolutoriu gymnázia podala přihlášku na DAMU. Má za sebou i několik televizních a

filmových rolí a byla také nominována v anketě TÝTÝ na Objev roku. V roce 2007 založila Nadační fond Zdeňky Žádníkové, jehož cílem je výtvarná proměna prostředí zdravotnických zařízení.

foto: Lenka Hatašová

Jste známou televizní i divadelní herečkou. Role divadelní přesto „o chlup“ převyšují svým počtem role televizní. Jaký je váš vztah k divadlu a divadelnímu herectví?

Dejvické divadlo pro mě představuje směr absolutní profesionality a oddanosti věci. Fungujeme zejména po lidské stránce, což v jiných divadlech není až tak běžné. U nás nekončí zkouška ve dvě a není problém věci zásadně změnit. Panuje zde velká svoboda. Svoboda, která s sebou zároveň nese obrovskou zodpovědnost. S kolegy se na sebe chodíme navzájem dívat a společně vybíráme a navrhujeme i dramaturgický plán či hostující režiséry, což je více obvyklé pro nezávislé a alternativní scény. Divadelní herectví... Přemýšlím nyní, jak vyjádřit, že si můžete během týdne, třeba v úterý, zahrát 75letou dámu, a ve čtvrtek si stříhnout roli komediální... Slovo hraní máme spojené se zábavou, ale je to dost práce, než se text divadelní hry promění v nadčasovou komedii. Divadelní herectví vám dává více výrazového prostoru. Před kamerou se musíte tak nějak „zvnitřnit“ a ubrat, ale ne v obsahu. Příběh, který v sobě nesete, musíte vyjádřit trochu jinými prostředky.

Kdyby to šlo, měnila byste na své profesi něco?

Nejsem zvyklá si stěžovat. Pokud mi něco vadí, měním to. Zpravidla rychle a rázně. Pokud se mi to nedává, analyžuji, proč mám v té situaci zůstat déle, čím je mi prospěšná a co mě má naučit.

Váš otec zastával vědeckou profesi, matka byla pedagožkou. Podporovala vás rodina v herecké dráze?

Ne. Tatínek byl prvních deset let upřímně zoufalý, že jsem kariéru tlumočnice vyměnila za herectví. Teprve když viděl představení *Revizora* v Dejvickém divadle, trochu roztál. Bylo zajímavé, sledovat ho při letošním přímém přenosu Cen NEURONU ve Státní opeře v Praze, kde jsme s Dejvickým divadlem v přímém přenosu ČT hráli představení *Elegance molekuly* o geniálním vědci a chemikovi Antonínu Holém, který našel lék na HIV. To je táťův svět. Seděl a usmíval se. Táta miluje hudbu, takže nevynechá žádný můj koncert s Jaroslavem Svěceným. V mých 46 letech mohu už říci, že mě podporuje. (úsměv) Maminka mě nikdy hrát neviděla. Onemocněla rakovinou když mi bylo čtrnáct a zemřela rok před mou maturitou. Jsem si ale jistá, že by mi tehdy DAMU něžně, ale vytrvale vymlouvala. Nevím, zda bych ten její láskyplný tlak ustála. Pak by tento rozhovor buď nebyl, nebo by vyprávěl o něčem jiném.

Vyhledávání:

[Hledat](#)

Newsletter:

[Přihlásit](#)
[Odhlášení odběru](#)

Best of ... na Facebooku!

Nejčtenější články za měsíc

- [Petra Janů má vlastní rybník a převzala prestižní ocenění](#)
- [Edita Randová – operní pěvkyně, mezzosopranistka](#)
- [ČR zná svého letošního Muže roku](#)
- [Trávníček, Svěcený, Saudek, Machálková i hlasatelská legenda slavili Silvestra](#)
- [Maličky Iva Hüttnerová a Michaela Žemličková vybíraly nejlepší obrázky ve výtvarné soutěži Via Salis](#)
- [Hvězda muzikálů křtila knihu, která vás zavede tam, kam se nikdy nedostanete](#)
- [Heidi Janků, Štěpánka Duchková, Martina Kociánová i Hana Gregorová pokřtily Zahrady od Dany](#)

▪ [Další odkazy...](#)

Nejžhavější tagy

business herectví
divadlo umění
hudebník hudba
věda televize média
film

- [Jan Přečil v šoku, Brožová a Roden ho dojali k slzám](#)
22.10.2021 | [Strípky ze společnosti](#)
- [Heidi Janků, Štěpánka Duchková, Martina Kociánová i Hana Gregorová pokřtily Zahrady od Dany](#)
21.10.2021 | [Strípky ze společnosti](#)
- [Maličky Iva Hüttnerová a Michaela Žemličková vybíraly nejlepší obrázky ve výtvarné soutěži Via Salis](#)
14.10.2021 | [Strípky ze společnosti](#)
- [Hvězda muzikálů křtila knihu, která vás zavede tam, kam se nikdy nedostanete](#)
05.10.2021 | [Strípky ze společnosti](#)
- [Edita Randová – operní pěvkyně, mezzosopranistka](#)
04.10.2021 | [Umění a kultura](#)

1.MOBILNÍ HOSPIC
V UHERSKÉM HRADIŠTI

Kategorie

- [Medicína](#)
- [Média a literatura](#)
- [Film a divadlo](#)
- [Veřejná správa](#)
- [Řemeslo](#)
- [Hudba](#)
- [Móda a styl](#)
- [Věda a výzkum](#)
- [Umění a kultura](#)
- [Sport](#)
- [Business](#)
- [Neziskové organizace](#)
- [Zajímavosti](#)
- [Strípky ze společnosti](#)

Příbuzné články

- [Zdeněk Rohlíček – herec, moderátor](#)
05.07.2021 | Je synem první československé „Popelky“, loutkoherečky a herečky Evy Hruškové. Její manžel, ...
- [Petr Nikolaev - režisér](#)
02.07.2021 | "To, jak člověk působí osobně a jak přes kameru, v tom je rozdíl." Petr Nikolaev Foto: ...
- [Frank Jicha – herec, tanečník, hudebník](#)
15.11.2020 | Je tak trochu přírodním úkazem. Pochází z česko-americké umělecké rodiny. Jeho profesní směr ...
- [Magda Fusková - manažerka, agentka, produkční od Hollywoodu až po Evropu](#)
02.11.2020 | Je mladá, sportovně založená, velmi pracovitá. Působí v Česku a také v USA. Před časem založila ...

[MgA. Petra Kosková – herečka, muzikálová zpěvačka a](#)

foto: Lenka Hatašová

Která z divadelních úloh vás nejvíce bavila, popřípadě byste ji označila za nejobtížnější, nejvýraznější?

Ludmila Holá, manželka profesora Holého v již zmiňovaném představení Petra Zelenky *Elegance molekuly*. Jde o roli velmi introvertní a specifické dámy, vystudované chemičky, ve věku od 40 do 75 let. Cestu, jak ji zahrát, jsem hledala dlouho. A navíc se paní Holá přišla „na sebe“ podívat i na premiéru. Pro mě šlo o naprosto novou zkušenost, takže dvojité tréma. Nakonec mi ale pomohl jediný rozhovor, který kdy dala médiím. Malá fotka se sevřenými rty a razantní, až suché odpovědi ukazovaly na způsob jejího uvažování. Zásadní pro tuto roli je i to, že celé představení mluvím o tercii níž, než je můj přirozený hlas.

Široká veřejnost vás zná především ze seriálů *Rodinná pouta* a *Velmi křehké vztahy*. Jaké bylo nastoupit v roce 2004 do takového seriálu?

Šli jsme jako herci do rizika. Televize Prima byla první. Pamatuji si, jak nám pan Jan Kačer říkal, jaké komentáře si občas vyslechl za to, že hraje v podobném formátu. Po „rozkoukávaci“ první sérii ovšem přišel divácký úspěch a se seriály se roztrhl pytel. Velmi mě bavilo, že nás scenáristky Katka a Jitka Bártů braly do hry a mohli jsme spolupracovat i dějové linky a scény. To se mi předtím nikdy nestalo. Jen u nás v divadle.

Vaše popularita byla díky této roli skoková. Rok 2004 přinesl popularitu i mnoha dalším osobnostem. Na obrazovky vstoupily nekonečné seriály i reality show. Co konkrétně pro vás znamená vzpomínka na tento rok?

Když jsem začala točit seriál *Rodinná pouta*, později *Velmi křehké vztahy*, velmi brzy jsem zjistila, co to ta popularita a ztráta anonymity je. Ještě že už mi bylo třicet a hlava se mi nezatočila. Jeden bulvární novinář mi „přátelsky poradil“, ať si vyberu, ve které kategorii tzv. celebrit chci být. Pro jistotu jsem si hned na začátku vybrala „biomatku s charitativními sklony“. A mám klid. Něco více nezajímavého snad už ani neexistuje. (smích)

foto: Lenka Hatašová

Vystupujete také s houslistou Jaroslavem Svěceným. Jak často se dostanete k tomu, abyste mohla cvičit na příčnou flétnu?

Před koncertem cvičím každý den. Je to pro mě relaxace a obrovská radost. Když můžu cvičit novou věc, jsem absolutně blažená. Jako dítě jsem měla nesmírně milou učitelku Haničku Mackovou v LŠU v Hradci Králové, která se vymykala z pedagogického sboru. Ráda učila, bavilo ji to, a navíc byla krásná. V osmnácti mi bylo líto skončit, tak jsem zaklepala na dveře nejbližší ZUŠ na Praze 7 a tam mi otevřela dveře Magda Bílková Třmová, vynikající pedagog i člověk, která jako první žena získala titul laureátky Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro ve hře na příčnou flétnu, což jsem tenkrát nevěděla. Tím mi vyrazila dech až později. Přijala mě do tzv. studia dospělých i do svého srdce. Ve snu by nás však nenapadlo, že jednou budu hrát s orchestrem. Vlastně to můj sen ani nebyl. Jak ale říkám, s vděčností přijímám, co přichází.

Mimochodem, opravdu dobrá flétna stojí statisíce...

Nádhernou koncertní flétnu jsem dostala od tatínka. Pan Svěcený mu totiž řekl, že bych ji potřebovala. Je to taková „dáma“.

foto: Lenka Hatašová

Roku 2007 jste založila Nadační fond Zdeňky Žádníkové (NFZZ). Jakými činnostmi a aktivitami se konkrétně zabývá?

Existuje názor, že umění je věc pomíjivá, s čímž částečně souhlasím. A tak onu údajnou pomíjivost, ohraničenou délkou zážitku či představením, se snažím již 13 let potírat prací našeho Nadačního fondu, při které měníme vizuální podobu zdravotnických zařízení po celé naší zemi. Někdy mám pocit, že velké věci vznikají z úplných banalit, jako třeba mé seznámení s Liborem Škrlíkem. Když jsme stavěli dům a já byla v osmém měsíci, navštívila jsem stavební veletrh, kde Libor Škrlík vystavoval svůj malovaný nábytek. A mně se líbil natolik, že jsem skoupila celou kolekci. Libor v té době dělal vychovatele v diagnostickém ústavu. Je vystudovaný učitel a psal i vysokoškolská skripta, ale současně je velmi neuchopitelný, nekonformní a vizionářský. Říká nahlas, co si myslí a proto se ve strukturovaném molochu jakékoliv instituce stává, tak do dvou let, nepohodlným. Zkrátka čeří stojaté vody. My dva spolu těch třináct let, co se známe, ovšem vycházíme výborně, a právě on tvoří čím dál úžasnější věci. Momentálně dokončujeme hlavní kartotéku v dětské části FN Motol, kde od roku 2009 systematicky, krok po kroku, měníme jednotlivá oddělení i společné prostory. Nečekejte ovšem pár barevných stěn, nebo šablonovité obrázky, které zvládne každý grafik. Libor na stěny maluje svým osobitým stylem celé příběhy, které jsou vždy jiné, nové, zábavné, poučné a vztahují se ke konkrétním tématům, která si zdravotníci na svá oddělení vybírají. Na dětských psychiatriích mají malby například terapeutický přesah, na ortopedii zase pomáhají s motivací a s rehabilitací, oční oddělení mají motivy, které pomáhají při diagnostice... Vše je možné.

foto: Lenka Hatašová

Jak konkrétně vypadá taková proměna?

Myslím, že za ty roky jsme schopni udělat celé oddělení na klíč včetně orientačního systému a štitků na dveře či polepů recepcí a polopropustných fólií. Ty máme skvěle „vychytané“. Například motolské zubní oddělení potřebovalo dospávací pokoje pro děti po zákroku, které budou celé prosklené. Nalezli jsme proto bezvadnou fólii, která propouští světlo a dá se na ni vytisknout, co nás napadne. Zároveň přes ni není vidět, takže soukromí je zajištěno.

Věnuje se vaše nadace pouze dětským pacientům?

Nikoli. Nespecializujeme se pouze na děti. Máme za sebou také projekty na geriatriích, paliativních centrech i odděleních pro dospělé. Tady je samozřejmě výtvarný styl jiný. Nejlepší představu si uděláte ve fotogalerii www.nfzz.cz

Takže se vám tendence (z otcovy strany) ke zdravotnickým sférám v životě neztratila.

To tedy ne, táta je za tuto část mého života rád, ale chvály si od něho moc neužiju. Nemá tuto verbální vlastnost v aktivním používání. *(úsměv)*

Jste maminkou čtyř dětí. Jak dovedete skloubit pracovní povinnosti a roli matky?

Často dostávám otázky typu: co je na početné rodině nejkrásnější a co náročné. Já říkám, že nejkrásnější je ten počet. Je to taková moje armáda, tlupa, smečka. A nejhorší je, když mluví všichni najednou. Na druhou stranu jsem ale zjistila, že díky tomu jsem v životě

schopná vnímat na více úrovních. Takže když třeba zkoušíme inscenaci, nebo když učím na rétorickém kurzu, vnímám paralelně více dějů, což je trénink z domova, který bych, jako matka s jedním dítětem, zřejmě neměla. Běžně mám v hlavě čtyři rozvrhy.

foto: Lenka Hatašová

Jaké jsou vaše koníčky a záliby?

Jsem šťastná, když: hraji na příčnou flétnu, píši básně, běžím, čtu inspirativní slova, tančím s někým, kdo to umí nebo sama, plavu nahý v lesním lomu, jedu na kole po lesní pěšině někde v Brdech, držím se za ruku a mám si s kým a o čem povídat. Takové malé velké věci.

Vaše plány do budoucna. Existuje nějaký sen, který byste si chtěla splnit?

Zajímavá role v dobře napsaném historickém seriálu. Smysluplné dialogy, žádná textová vata a autentické postavy. Obsazení klidně proti typu. Trochu punk... Ideálně Přemyslovci nebo Rožmberkové. Ano, Eva z Rožmberka.

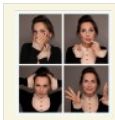
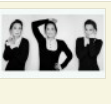
Děkuji vám za rozhovor.

Text: Michaela Košťálová

Korektura textu: Vladana Hallová

Foto: Lenka Hatašová

Publisher: Profesionální magazín Best of www.ibestof.cz

Sdílet na Facebooku Jaggni to! Jaggni to! [LINKUJ.02.1](#)

Komentáře